

Agerdyrkningsberetning.

Fra sidste Halvdel af Maj.

Vinteren var ikke gunstig for Sæden; den stærke Værfrost og de hyppige Storme svækkede og sled den kjendeligt. Overgangstiden til Foraaret var ej heller gunstig. Marts Maaned bragte stærk Nattefrost og samtidig høj Dagvarme; Begyndelsen af April var kold, og Livet i Vegetationen begyndte først meget sent. Først henimod Midten af April kom der Varme i Luften; fra d. 16de—22de havde endog meget varme og milde Dage; men saavel i Slutningen af April som i Begyndelsen af Maj var der en Del Kulde i Luften, hvilket ogsaa gav sig tilkjende ved de hyppige Hagelbyger. Af Vinterfæden staaer Rugen bedst, men egentlig er det kun den tidligsaede paa kraftig og velafgravet Jord, der kan siges at staa rigtig godt, den største Mængde Rugmarker staa kun ret godt, og den Rug, der er saaat sildig, og navnlig den, der er saaat paa kolde vaade Jorder eller paa lette sandede Bakker, hvor Stormen i Vinterens Løb har slidt den stærkt, er temmelig tynd og spids og uden kraftig Farve. Paa Derne og i Østjylland staaer Rugen bedst; i Hedeegnene og det vestlige Jylland er den mindre god, særlig hvor man har saaat Provstirug, der langt mindre taaler Klimaet end den gamle danske Rug og Campinerugen; den danske Rug staaer, dyrket under lignende Forhold som de andre Rugvarieteteter, bedst, da den paa Grund af sin sildige Udvikling

tog mindre Skade af Nattefulden i Foråret end de andre Varieteter. Hveden er gennemgaaende lettere end Rugen; kun paa de bedst drevne Jorder staaer den nogenlunde; i Almindelighed er den temmelig simpel og paa slet dyrkede, kraftløse og vaade Jorder har den uheldige Vinter og første Foraarstid enten ganske eller i større eller mindre Pletter svækket den saaledes, at man allerede tidlig kunde see, at kun særdeles gunstige Vejrforhold i Slutningen af April og Begyndelsen af Maj kunde fri den fra Omplojning. Disse indtraf som sagt ikke, og store Stykker ere derfor omplojede og tilsaede med Grd. Bng, Baarhvede el. lg. For at hjælpe paa Hveden er der iaar meget almindelig blevet brugt Overgjødsning med Guano, Chilisalpeter eller andre hurtig drivende Gjødningsmidler, eller ogsaa er den overtrøsket eller overharvet for at fæstne de af Frostens lettede Planter og for at bringe frisk Jord op til de svage Planter. I de Egne, hvor man i Vinter fik lidt Sne, og hvor et passende Læ af levende Hegn dels bragte denne til at falde jævnt over Marken, dels forhindrede Vinden i at slide Planterne, staaer Hveden bedst. Ogsaa i Midtsjælland skal Hveden flere Steder staa godt, og Grunden hertil menes at ligge i „at Hvedejorden der i Eggen ofte pløjes sidste Gang inden Høst, hvorved Hveden senere bedre fæstner sine Rødder i den noget mindre løse Jord og i det Hele taget kraftigere udvikles i den længere udluftede Jord, saa at den af begge Grunde bedre har kunnet modstaa Frostens skadelige Virkninger.“ Det har ret været en Vinter og et Foraar til at prøve de i den nyere Tid indførte nyere Hvedesorter's Haardførhed. Af disse har særlig Halletshveden viist sig uholdbar, og paa Holland, hvor den havde fundet en Del Udbredelse, er derfor meget omplojet; Common-Rivet Hveden har ogsaa lidt meget; den bengalste Hvede har nogenlunde kunnet holde Stand; den saakaldte Kolbehvede, ofte en Blanding af flere forskellige Hvedesorter, har holdt sig ret godt; men forholdsvis bedst er dog den paa Dørne almindelig dyrkede gule Hvede og den i Sylland mest udbredte brune Hvede. Erfaringerne ere altsaa for saa vidt uheldige

for flere af de nyere finere Hvedeforter, og at disse bør forlades paa alle mindre kraftige og veldrevne Jorder, synes Vinteren bestemt at have antyndet, men paa den anden Side bør man ikke for ubetinget kaste Brag paa dem, hvor saavel Jordbundsforholdene som Egnens Væforhold ere gunstige. — Rapsen, hvoraf kun meget lidt er saaet, har ogsaa lidt en Del af Vinteren og tegner ikke til noget godt Udbytte.

For aarsbehandlingen af Jorden er med enkelte Undtagelser faldet udmærket let. Da den stærke Frost havde skjæret Jorden saa fortrinligt, da der kun var lidt Vintervand i Jorden, da der kun faldt lidt og spredt Regn i den Tid af April, man lagde Baarsæden, og da Torringsen paa den anden Side ikke var saa stærk, at den horknede Jorden eller udtørrede den for stærkt, faldt Jorden særdeles smukt og godt for Harvesten; kun ifølge Beretninger fra Falster, Volland og det sydlige Sjælland var Jorden noget tung at behandle i Foraaret, paa Grund af, at den var pløjet vaad i Efteraaret. Først sent kunde man imidlertid paa Grund af Kulden og Nattefrosten begynde at lægge Baarsæden, om man end paa enkelte veldrevne Gaarde, f. Ex. i Sydfalster, allerede havde Bygget saaet d. 8de April, og Urte- og Bønnesaaningene blev færdige d. 8de til 10de April. I Almindelighed var det dog først i de nærmeste Dage før Paasken, at man begyndte at saa, men Slutningen af Maanedens var nu saa vedholdende gunstig, at man paa Øerne almindeligvis bleve færdige i Løbet af 14 Dage, altsaa inden Maanedens Udgang, hvorimod man i det nordlige, mellemste og vestlige Sjælland først fik affaaet en halv Snes Dage ind i Maj. Den først saaede Sæd kom hurtig op i de varme Dage før og efter d. 20de April; hvad der blev saaet senere laa derimod længe i Jorden, men fik derved i det kjøligere Vejr Tid til at stynde kraftige Rødder. Baarsædsmarkerne tegne derfor overalt godt, men trænge, som Vegetationen i det Hele taget, stærkt til Regn og Varme. De sidste Maanedes have kun bragt den halve Regnmængde mod den almindelige; Vinterfugtigheden i Jorden er ikke stor, og de dybere

Jordlag have endnu ikke forvundet Torken 1868 og 1869; ikke faa Brønde begynde derfor allerede at svigte, og den nærmeste Tid maa bringe os megen Regn, hvis Vandmangel skal kunne undgaaes.

Græsmarkerne udvikle sig meget sent iaar og ere simple, hvor Jorden ej er i Kraft. Den unge Kløver, som man i Slutningen af Vinteren frygtede ligesaa meget for som for Hveden, har ikke taget synderlig Skade af Varsfrosten eller Foraarets Nattefrost. Dette er derimod mere Tilfældet med de ældre Kløvermarker, og ogsaa det italienske Rajgræs er mange Steder gaaet bort, saa det navnlig er til Timoteen og det engelske Rajgræs, at man maa sætte sin Lid. Saa vi Regn og Varme, kan Græsudbyttet baade til Hø og til Afgræsning endnu blive godt, men først sent vil Kvæget kunne sættes paa Græs iaar. Det er derfor heldigt, at Fodermængden iaar er saa rigelig, at, om Hø- og Halmfoderet end vil gaa med mange Steder, hvor man havde ventet at faa tilovers, saa er det dog helt undtagelsesvis, at der bliver Mangel. Kvægets Foderstand er imidlertid kun taalelig god, skjøndt der i Vinter mange Steder er bleven opfodret mere Kraftfoder end almindelig, hvortil de høje Priser paa Smør og Fedevarer samtidig med de lave Kornpriser stærkt have opfordret. Fra flere Egne klages over, at hverken Halm eller Hø har været nærende, og at Kvæget kun nødig har villet æde det. Paa de Steder, hvor man endnu ikke er kommet ind paa en kraftigere Fodring af Kvæget, er dettes Hulds flet, især hvor tillige Mund- og Klovesygen har hersket, eller hvor Kvæget toges magert paa Stald i Efteraaret efter om Sommeren at være græsset knapt.

Husdyrenes Sundhedstilstand er ret god; i det sydlige Sjælland og paa Møen er Mund- og Klovesygen sporadisk brudt ud igjen i den sidste Tid, efter at man troede at være den helt kvit; hvis den ikke ophører, inden Kvæget slaaes paa Græs, er der kun ringe Haab om, at den vil blive helt udryddet i Sommer, thi Smitten forplanter sig naturligvis ulige lettere, naar Kvæget er paa Græs end paa Stald. I

det vestlige Sjælland vedbliver at græsføre en snigende Sygdom blandt Svinene; „Søerne faa i Reglen ikke faa mange Grise som sædvanlig, og disse dø meget let. De ere derfor i meget høj Pris, og der er indført en Mængde Svin og Grise i det sidste Aar fra Sverrig, for at supplere de manglende til Fødding.“

Kælvningen har været ret heldig, naar undtages at en Del Køer, der have havt Mund- og Klovesyge, have kastet eller kun givet smaa Kalve, som tilmed ofte have været vanskelige at faa til at leve. Iøvrigt er der i Vinter og Foraar lagt mange Kalve til, dels paa Grund af de høje Kvægpriser, dels paa Grund af at Besætningerne vare temmelig smaa ifjor og ofte ikke bleve supplerede i Efteraaret, da Priserne vare faa høje. Især i Midtjylland lægges meget til. Læmningen, der i Almindelighed er faldet sent iaar, var i Begyndelsen mindre heldig, idet en Del Lam døde i Februar og Marts; i April Maaned har den derimod været heldig. Iøvrigt indskrænkes de større Faarebesætninger paa Derne stedse mere og mere, og de flette Uldpriser have end yderligere tilskyndet dertil.

Mælkeriudbyttet for den forløbne Vinter stiller sig helt ulige paa de forskjellige Gaarde; somme Steder figes det at have været særdeles godt, enkeltvis endog $\frac{1}{3}$ Td. Vintersmør pr. Ko af store Besætninger, andre Steder derimod at det kun er de høje Smørpriser, der have bødet nogenlunde paa det tarvelige Udbytte, og det er ikke blot fra de Gaarde, hvor man har havt Mund- og Klovesyge, men ogsaa fra andre, at Udbyttet kaldes simpelt; den knappe Sommergræsning i de 2 sidste Aar menes at være en Grund dertil. Interessen for Mælkerivæsenet er stærkt voksende og vil ganske naturligt efterhaanden føre til en bedre Fodring og et bedre Kreaturhold i det Hele taget. Selv paa Samsø, hvor Agerbruget paa Grund af de tidligere ejendommelige Fæsteforhold i lang Tid har været stillestaaende og udpinende, lægges der nu en kjendelig større Vægt paa Mælkeriet, og medens Den tidligere har indført Smør, naaedes der ifjor til at udføre 8 Tdr.

Af de særlige Meddelelser i de modtagne Beretninger skulle vi hidsette følgende:

Fra Sørs Amt: Begge Amtets Landboforeninger have overdraget deres Dommerudvalg i Forening at foranstalte særlige Dyrskuer med Præmiering for Husmandskvær. Sagen, der er blevet behandlet med særdeles Interesse af de forenede Dommerudvalg med Kamrd. Andersen som Formand, er allerede nu saa vidt fremrykket, at der i Slutningen af Maj og Begyndelsen af Juni afholdes saadanne Skuer i hver af de 5 Kredse, hvori Amtet i denne Anledning er blevet delt. Ved Skuerne have Præmieæsterne kun at opgive for Dommerudvalget, deres Navn, Stilling, Bopæl og til hvilket af Kredsens Sogne de henhøre, samt de nødvendige Oplysninger om de fremstillede Individuer; men for at kunne erholde de tilkjendte Præmier maa det, forinden Udleveringen af samme kan finde Sted, ved Forevisning af en af Sogneraadet eller en bekendt Mand i Sognet undertegnet Attest godtgøres, at Præmietageren, der er bosiddende, er Ejer af det paagældende Individ og ej driver Jord, der er skyldsat for mere end 1 Td. Hartkorn, eller ved Siden deraf har et andet Erhverv af et saadant Omfang, at Agerbruget i Forhold til dette bliver det underordnede. Blanketter til Udfærdigelsen af disse Attester ville blive Præmietagerne tilsendte. Da der, foruden det af Landboforeningerne til Præmier bestemte Beløb, til Foretagendets Fremme vil indkomme et ikke ubetydeligt Tilskud ved private Bidrag, er der for indeværende Aar, forsaavidt dertil egnede Individuer blive fremstillede, til Anvendelse i hver Kreds beregnet en Sum af indtil 50 Rdl., som efter Dommerudvalgets Bestemmelse fordeles i Præmier, bestaaende i kunstig Gjødning eller Oliefager til Børdier fra 8 til 3 Rd. For ethvert Individ, der tilkjendes Præmie eller Fribedækning, erholder Ejeren en af Dommerudvalget for Kredsen underskrevet Attest, hvorimod dette har Ret til at mærke Dyret med et passende Brænde, og mod Forevisning af disse Attester ville de som Præmier tilkjendte Partier Gjødning eller Oliefager inden 1ste Sep-

tember blive Vedkommende udleveret paa det mest passende Sted i Kredsen, hvorom nærmere Underretning vil blive meddelt, ligesom Anvisningerne til Fribedækning blive Vedkommende tilstillede. Ingen Udstiller kan erholde mere end een Præmie, men Fribedækning kan tilkjendes for flere samme Ejer tilhørende Individider.

Fra Egnen ved Skodborghus: „Det betydeligste landøkonomiske Foretagende her paa Egnen er Dannelsen af en Engvandsforening med det Formaal at overrisle et stort Stykke af Kongeaens sydlige Brede. Omtrent 30 af de tilstodende Lodsejere i Skodborg og Rjøbenhoved Sogne ere delagtige i dette Foretagende. De have valgt en Bestyrelse og kjøbt en lille Vandmølle (Lundsqaards Mølle), der har Ret til Vandet, for 10,000 Rd. Hovedvandskanalen antages at faa en Længde af omtrent $\frac{3}{4}$ Mil, og fra den skal der kunne overrisles et Areal af omtrent 300 Tdr. Rd. Til at lægge Planen har Foreningen antaget Drainmester Berg, der i sin Tid har ledet H. A. Krngers bekjendte Engvandsanlæg i Bevtøft. Om Grundtrækkene i hans Plan har Foreningens Formand, Gaardmand Claus Dahl i Rjøbenhoved, meddelt følgende:

De Arealer som skulle overrisles blive før Arbejdets Begyndelse nøjagtig opmaalte og taxerede med Hensyn til, hvor stor en Part af samtlige Omkostninger de paagjældende Arealer komme til at bære; thi det er indlysende, at den Lodsejer, der nu har Sandmark, men som, naar Arbejdet er udført, faaer Vandingseng, vinder langt mere end den, der nu har et Stykke god, naturlig Eng og faaer en Overrislingseng. Omkostningerne skulle derfor fordeles saaledes efter den Jords Bestaaffenhed, der bliver overrislet, at naar

god Eng betaler 1 Rd. pr. Td. Rd., betaler		
sur Eng	2	—
sandet Agermark	3	—

Overalt, hvor der nu er seig Grønsvær, vil den blive afstrækket og brugt til at beklæde den nye Vandingseng med, og enhver Lodsejer har Ret til at faa sin nye Eng beklædt med

de Grønsvær, som tages af den gamle, men iøvrigt kan han ikke gjøre Regning paa at faa samme Areal, som han nu har; thi der vil ske en ny Udskiftning, og ved den faaer hver Lods-ejer et Areal, der svarer til det, han før har havt, men han faaer maaste sin Eng paa et nyt Sted, og den, der har havt Agermark og faaer Eng i Stedet, kan ogsaa faa Eng paa et andet Sted end det, hvorpaa han havde havt Mark.

Efter Bergs Plan vil nemlig det hele Jordsmon blive fuldstændig omdannet. I Righed med hvad der er udført hos Kryger, vil han føre Aaens Hovedstrøm ind mod Abbrinkerne paa Siden, der før det meste ere sandede, og lade Strømmen stille store Masser af disse ned over det lavere Jordsmon, der derved paa en meget billig og nem Maade opfyldes og jævnes, saa man senere uden betydelige Jordarbejder kan skride til det egentlige Vandingsanlæg med alle dets Tilløbs- og Afløbs-render, der tænkes udførte for Foreningens Regning som et komplet Kunstianlæg.

Foreningen gjør Regning paa, naar den kan forelægge det preussiske Agerdyrkningsministerium en fuldstændig Plan for Anlægget, da at kunne faa et Laan til Arbejdets Udførelse. Til slige Foretagender kan man i Preussen laane offentlige Midler, der kun forrentes med 3 pCt. Slige Foreningers Dannelselse lettes af den preussiske Lovgivning ved den Bestemmelse, at hvor et Flertal af Lods ejere ere enige om et saadant Foretagende og faaer sin Plan billiget af de landøkonomiske Autoriteter, der kan et Mindretal ikke modsætte sig Planens Udførelse; thi Loven kan tvinge Mindretallet til at være Deltager.

Man har fra „den søndre Side“ gennem Autoriteterne henvendt sig til de tilstødende Sogne her paa Nordfiden af Aaen med Tilbud om, at de nordre Sogne maatte faa det halve Vand mod at betale Halvparten af Kjøbesummen for Møllen. Det vilde ogsaa medføre den Fordel for Deltagerne, at det gamle Aaløb kunde optages og omreguleres, hvorved der kunde vindes et ret anseeligt Areal, og Engstykkerne gives en

mere regelmæssig Form. Om man modtager eller afflaaer Tilbudet er endnu ikke afgjort, men det er sandsynligt, at det vil strande paa Banstueligheden ved at faa Penge og paa den store Banstuelighed, som det her vil volde, at bringe de mange Hoveder under en Hat.

Lykkes Anlægget paa den søndre Side, uden at vi her paa Nordfiden faa Gavn af det, vil det jo unægtelig være en lille økonomisk Triumf for det preussiske Regimente. — Maaſte trænge vi til nogle saadanne Nederlag, for at lære at stynde os med Hensyn til vor økonomiske Udvikling.

Af andet landøkonomisk Nytt her fra Egnen skal jeg anføre, at der, væsentlig paa Grund af de tidligere Ejeres Penge-trang, har fundet adskillige Ejendoms-handler Sted. Efter de Priser, her ere givne, troer jeg, man kan sige, at Bøndergaardene af denne Egns bedre Jorder (sædvanlig en temmelig let sandmuldet Madjord med et fastere leret Underlag, der hyppig i 2—3 Alens Dybde er Mergel) kan kjøbes for omtrent 200 Rd. pr. Td. Td.

Sverrig.

I det sydlige Sverrig har Vinteren væsentlig haft samme Karakter som her i Danmark, og Vintersæden har derfor ogsaa lidt en Del; længere oppe i Sverrig fik man derimod tidlig et godt jævnt Snelag som er blevet liggende hele Vinteren, og om derfor Kulden til enkelte Læder har været meget stærk (÷ 29—30° C. i Smaaland), har Vintersæden og Kloveren ingen Skade taget, — man har endog nu i Foraaret truffet friske Kartofler, der have ligget Vinteren over i Jorden. Foraarstiden har derimod baade i Skaane og Smaaland bragt en Del Nattefrost, som dog ikke synes at have skadet saa meget som herhjemme; paa større Gaarde benyttes ofte større og tunge Trømler med Valser af Jernstænger, og ved Anvendelsen af saadanne paa den af Frosten løsneede Vintersædsmark hjælpes i høj Grad paa Foraarstidens Ulemper. Foraaret er kommet

fent, og endnu midt i Maj er man ej færdig med at lægge Sæden.

Rvæget er i ret god Foderstand efter den Forplejning, der ydes det. Halmen og Høet har viist sig nærende, og der er levnet en Del. Ogsaa Rvægets Sundhedstilstand er i Reglen god; kun paa enkelte større Gaarde har der været en Del Raftning.

Vinteren har været god for Skovarbejderne, og megen Skovning er foretaget; da tilmed Priserne paa Livsfornødheder have været lave, er Arbejderens Tilstand langt bedre end efter de sidst forløbne Vintre, og nu ved Foraarsarbejdernes Begyndelse er det endog vanskeligt at faa de nødvendige Folk selv til forhøjet Dagløn.

England.

Ogsaa England har havt en streng Vinter, og allerede ved den ødelagdes Vinterbønnerne, saa de de fleste Steder ere meget flette, mange Steder endog omplojede. Vinterhveden, der i Efteraaret var ret kraftig, kom imidlertid nogenlunde over den strenge Vinter, men det uheldige, vekslede Vejr i Marts, med stærk Nattefrost og solrige Dage, skadede den; ogsaa den første Uge af April, der var kold, satte den tilbage, men de 2 midterste Uger, der bragte Varme og af og til lidt mild Regn, hjalp den atter frem. Da blev den sidste Uge af April atter meget kold, med skarpe Vinde, ingen Regn og jævnlige Hagelbyger, og da Vejret i den første Uge af Maj ogsaa var ugunstigt, fattes Hveden saa meget tilbage i de fleste Landstaber, at Beretningerne almindelig lød meget mistroende og ofte mældte om Omplojning af Hvedemarken. En halv Snes Dage ind i Maj faldt imidlertid lidt Regn med mildt Vejr, og de sidste Beretninger (fra d. 20de Maj) tale om en almindelig Vandregn og om saa smukt og mildt Vejr, at Udfigterne for Hvedehøsten sikkert i den nærmeste Tid ville stille sig bedre; dog vil Hveden vanskeligt blive god, dertil har den faaet et for stærkt Knæk.

Baarsæden staaer bedre, men er langt tilbage i Udvikling.

Urter og Baarbønner, der faaes meget tidlig, have de fleste Steder overstaaet det uheldige Foraarsvejr ret godt; enkelte Steder har dog Nattefrosten ogsaa skadet dem, ligesom den navnlig ogsaa har skadet de tidlig lagte Kartofler, hvis Top mange Steder frøs bort. Bygget og Havren er man derimod de fleste Steder tilfreds med, men der trænges meget stærkt til Varme og Regn. I enkelte Egne har Smældelarven gjort stor Skade paa Baarsædsmarkerne. Kløver- og Græsmarkerne have overstaaet Vinteren ret godt, men ere meget langt tilbage i Udvikling, hvilket saa meget mere beklages, som Foderet i den kolde Vinter er gaaet stærkt med, og da tillige mange Turnips bleve ødelagte af Frosten og ligesaa Kartofler, blev Foderet i Foraars-tiden knapt, og af Mangel paa tidlig Græs, har der fundet et større Kvægsalg Sted end almindeligt, hvorfor Pri-ferne faldt noget. Ræmningen er gaaet ret godt, dog er der i enkelte Egne død en Del Moderfaar. Kvægstyrken vil derfor næppe i Sommer være større end ifjor, og da var den betydelig mindre end i Aaret 1868, nemlig 70,000 Stkr. Kvæg færre i 1869 end 1868, 350,000 færre Svin og 1,100,000 færre Faar.

Lydskland.

Vinteren og Foraaret har her haft omtrent samme Karakter som i de foran omtalte Lande. Begyndelsen af Januar var mild og tør, derefter fulgte stærke Storme, raakoldt Vejr og i Februar en meget streng Frost; i de sidste Dage af Februar og i Begyndelsen af Marts var Vejret nogenlunde mildt, men derefter begyndte en uheldig Blanding af Dagts og Nattefrost ledsaget af skarpe Norden- og Østenvinde, som omtrent stadig vedblev til midt i April.

I enkelte Bjergegne og Landstrækninger faldt tidlig et godt Lag Sne, og her er Vintersædens Tilstand ret god, et enkelt Sted (Sigmaringen) endog meget god. Men fra de fleste Egne klages over Vintersædens daarlige Udseende; særlig har Rapsen og Rypsen lidt overordentlig meget, omtrent Halv-

delen er ompløjet og Resten meget slet. Vinterbygget og Kløveren har ogsaa taget en Del Skade af Frostens; Hveden er simpel, men vil kunne bedre sig en Del; Rugen staaer forholdsvis bedst, men ingenlunde godt. Kornet har lidt mere paa de stærke Jorder end paa de lette, især naar de vare lavtliggende og vaade. Ogsaa for Engene har Foraaret været meget uheldigt, og først sent ville de komme i Bært. Først i den sidste Halvdel af April kunde Baarsædens Lægning begynde; endnu midt i Maanedens sad Frostens i Jorden, og der laa enkelte Steder endog Sne. Baarsæden er imidlertid blevet lagt godt og spirer smukt om end enkeltvis trykket af Kulden. En stor Mængde Kartofler ere ødelagte af Frostens i Kuler og Kjældere. Da Fodermængden ikke var stor og ofte tillige af mindre god Bessaffenhed, og da Græsmarkerne saa sent ere blevne tjenlige, har der i flere Egne været Fodernød, navnlig hos de mindre Jordbrugere, som have maattet sælge af deres Besætninger for at overfodre Resten. I Almindelighed er Kvægets Sundhedstilstand god.

Frankrig.

Beretningerne herfra have i Vinterens Løb lydt langt gunstigere. Frostens i Slutningen af December og i Januar var velkommen, da den ødelagde den store Mængde Ufrud og Insekter, der havde bredt sig stærkt i det milde Vejr i Begyndelsen af December. I Syden faldt der i denne Maaned et betydeligt Lag Sne. Vel var Februarfulden de fleste Steder meget stærk, men kun undtagelsesvis skadede den, og i Reglen stod Vintersæden godt og kraftigt. Hellerikke over de hyppige Frostdage i Marts beklagede man sig, men ansaa det tværtmod for godt, at Planternes Udvikling blev holdt noget tilbage, for at de ikke senere skulde lide for meget af Nattefrostens. April Maanedes Vejret var temmelig mildt; Vintersæden udviklede sig kraftigt, og Baarsæden kom godt frem, men overalt længtes man stærkt efter Regn, thi baade Marts og April havde været tørre; da derfor nu den forløbne Del af Maj ogsaa har været aldeles regnløs, og da der tilmed fra

25de April til 5te Maj faldt hyppige og stærke Hagelbyger, saa have Udfigterne for den kommende Høst nu forværret sig meget, og de sidste Beretninger (af 20de Maj) ere endog ligefrem mistroftende. Vintersæden er standset i sin Væxt, Rugen er stredet yderst slet af Mangel paa Regn; Baarsæden staaer i Stampe og har ofte taget Skade af Haglfaldene. Men særlig er det dog Engene, som Tørken skader i saa høj Grad, at første Slet afgjort vil blive meget ringe overalt. De først saaede Runkelroemarkter staa nogenlunde, de sidst saaede ere derimod spirede tyndt og pletvis frem. Rapsen tegner slet, og en stor Mængde Markter ere ompløjede. Man frygter for, at Vinen, der tegnede godt indtil Slutningen af April, har taget Skade af Frostene d. 30te April og 1ste Maj. Frugttræerne love godt i det nordlige, men i det midterste og sydlige Frankrig have de lidt meget af en tør Kulde i April Maaaned.

For de her omtalte Landes Vedkommende ere altsaa Udfigterne for Vintersædens Vedkommende i Djebliffet ingenlunde gunstige; Rapsen er for en stor Del ødelagt; Hveden staaer kun simpelt; Rugen, der bedst har overstaaet Vinteren, er noget tynd, og sridet af Mangel paa Regn ikke godt. Kløver- og Græsmarkerne ere sildige og tynde. Baarsæden staaer bedst, men trænger overalt til Regn og Varme.
